

פגישה שרד הבטחון משה דיין

עם

מחנחי חברון

לשכת שר הבטחון, הקריה, 5.6.1968

שה"ב מ. דיין: נאמר לי שאתם רוצחים להפצע אותי. והנה אנו נפגשים,
מי רוצה להסביר מה, בבקשתו.

רב לויינגרטן: רצינו בתחילת להציג את עצמנו מהצד השני שלנו -
מהצד הרוחני שלנו.

חלק גדול של האזרור שלנו קיבל חנוכי - ולאו דוקא
בשנים האחרונות - אבל עיקר חנוכי האיוני היהודי בישיבת הרב קוק
בירושלים, באופן ישיר על ידי בנו - הרב צבי יהודה קוק.

אנו חשבנו שבנסיבות זו שאנו נפגשים עם השר,
לנכון שאנו נפתח בזה, אם כי אנו לא באים בשליחותו, גם לא ספרנו
לו שנבו, שנכו הוא שנאמר כיצד אנו רואים את המעשה הזה שעשינו,
לפי הדרך שעברנו במשנה הציונית-הרוחנית, שאوها שמענו, ועשה זאת
במלים קצורות מארך:

אנו חונכנו בדברי מר"ץ הרב קוק, שכל שלבי
הגאות הנוכחים - לאו דוקא מתחילה הציונית, אולי לפני כן - הם שלבים
של החלה הגאות. שהגאות, לפי המגורות שאוחן ציון הרב קוק - המקורות
החלמודים - לא נקבעה לפי דאגה רוחנית דוקא, אלא על פי דאגה חומרית
בשלב ראשוני, אחר כך מופיעות גם דרגות רוחניות.

השלבים הולכים ומתקדמים. בתחילת הופיעו במקורות
שינוי התישבות של 13 משפחות, אחר כך הדבר מתרחב ומתווסף בכל המובנים, -
במובן החומריאי ואחר כך גם במובן הרוחני.

בשנים האחרונות, אולי בעיקר בשנה האחרונות, שמענו
פעם מספר מראש הישיבה, גם ביקר אצלנו בחברון, שהוא רואה שיד ישראל,
קרן ישראל לעיני העמים, עבר העמים, לא בני גוד לעמים - הולכת ומחומרת
ויד ההשגה מביאה את הגאות שלב אחרי שלב.

בתוכסתם לאוותם הדברים, בהמשך למלחמה, שמענו מפי ראיין היישיבה את הצורך ליישב את השטחים לא רק שהשתחים יהיו בידינו, אלא גם לישב את השטחים בכל חלק וחלק שנגאל על ידי שליח ההשכחה – על ידי צבא הבניה לישראל.

למעשה, מן המלחמה, ביום הראשון הראשוני של לאחר המלחמה, אפילו באותו יום רביעי שרראש היישיבה היה בכוח המערבי, אותו יום רביעי בו הכוח המערבי שוחרר, כמעט אין הזדמנויות פומבית שאיננו מציין את החשיבות של יישוב הארץ. לי אישית הוא אמר שהוא אישי, שוחרתי אותו על כך כלשה חדשם בערך לאחר העלית לכפר עציון, בחודשים אלו – תשרי, גם חשוון, כמה פעמים אמר שהיום חשוב ליישב את הערים – שכם, יריחו וחברון, והוא מקווה שהמקום האלה, שם שזכה לבואלה, כך יזכה, לפיה הדברים של הרמב"ן מראשוני מתישבי ארץ ישראל – כשם שזכה לכיבוש כך יזכה גם ליישיבה. כך שהדבר הוא גם בהתאם לאותה הבוננה, בסמוכותם לאוותם הדברים, גם עמדנו תמיד בקשרים אותו, להתייעץ אותו על עניין ההתיישבות. ובשללה זו, כאשר עמדה השאלה של חברון על הפרק – אז הוא עוזד את העלית. והיות והוא רואה היום במעשה זה, בזרוע הבתוונית אחת הנקודות של הבאולה, הוא חביב לנו כמה פעמים אישית, אמר את ذات עוד חודש לפני הפסח, שאנו נעמוד בדברים עם השר דיבין.

שה"ב מ. דיבין: ואחר, כטורן, עשיהם את זאת לפני שהלכתם לחברון –
באתם ושאלתם אותו!

רב לוינגרטן: הוא ביקש מהנו שנעמדו בקשרים.

שבועיים – שלשה, כשנו חשבונו על דרך העלית המשנית לעלות לחברות, דרך ההצעה הזאת של עירית "סדר", עמדנו אותו גם אז בקשרים והוא עוד פעם אמר למעשה, שנודיעו על כך לשר, מפני שהוא חושב – והוא בילה זאת כמה פעמים בסוגנותות שונות הלאה כמו דיבין, כמה פעמים אם שהוא רואה חפיך השר – כחפיך חשוב מידי ההשכחה והמשך הבאולה.

הה' אליעזר: באוותם השבועיים חשבנו על הדרך כיצד להתקשרות עם השר. אז השר היה חולה, ואולי לא עשינו מספיק. בסופו של דבר רצינו לגשת גם דרך השר בגיל, שהוא ימוך לנו את הדרך והדברים לא נעשה, לא הסתייעת מילתה. אבל על פי הבוננה רוחנית, צוינה תמיד החשיבות

- 3 -

הזאת. בנו אותה רוח לאומית הינה מודגשת תמיד - החשיבות הזאת לכת אל השר.

שה"ב מ. דין: אנו יושבים יחד. מה אני יכול לעשות לכם? לשם מה בקשتم אח הפגישה? מhalbca - למעשה, מה אתם רוצים מני, מה אני יכול להזעיל; מה אני יכול להזעיק ≠ אני יודע.

הרב לוינגר: למעשה היינו מעוניינים, בשלב ראשון של מציאותו אותו המשפחות במקום, לפחות את המקום בגבולות אותם האנשים שעבשו קבלו אישור - קבלו 12 משפחות אישור לשבה במקום, ביניהם יש 8 אנשים שרצו להתרנס מחוץ למיסגרת "הישיבה", וישנם 4 אנשים שרצו להתרנס במיסגרת של ישיבת מחות למקומות אחרים - 8 אנשים - 8 ראשי משפחות, רוצים להתחסן בחלקם במפעלים, בחלקם בעבודה אחרת במקום, דרך המושל הצבאי הפנינו בקשה להקמת מפעל אחד - פשוט להעיר מפעל של אחד החברים, שהמפעל שלו נמצא באבן - שמואל, ומפעלים קטנים נוספים, שאנו רואים בהם חסיבות, אם נוכל להקים אותם במקום, הכל בשלב ראשון, כגון: מזנון ומסעדה; מפעל של ידיד שלנו מפתח-תקווה, שראה להקים סניף למפעל שלו של חלבת וטחינה; אולי גם משה של מזכרות וחתימות קדושה ליד מערת המכפלה. אלה מספר בקשות שאנו מעריכים אותו כרצינות בשלב הראשון.

שה"ב פ. דין: באשר למערת המכפלה לא הבנתי בדיק, מה אמרת בקשר עם מזכרות וחתימות קדושה?

הרב לבינגר: מזכרות, שימושי קדושה ובו ספרי קודש.

שה"ב מ. דין: מה הקשר למערת המכפלה?

הרב לוינגר: במערת המכפלה בכלל זה אנשים רוצים בתפלת, על יד קברי האבות מחוורה רגשות קדושה.

שה"ב מ. דין: תמכור את זה במערת המכפלה?

הרב לוינגר: ליד מערת המכפלה.

שעת המטרה העיקרית המעשית, מhalbca למעשה, שאנו בגללה - גוסף לצד הרוחני - רציני להפגש עם השר.

שה"ב מ. דין: היום לא נעסק הצד הרוחני, אנו נעסוק הצד המעשי.

אל"ם ש. גזית: יש משפחות נוספות שרצו להתנהל בחברון?

אליעזר: כרגע ישנו אישור מהמושל ל-12 משפחות, יש עוד 10 משפחות שאנו נמצאים אתן במגע, אלה בעיקר עובדי הוראה שקשורים בעבודה מסוימת, ומיד עם החופש מוכנים לבוא, אלו רוצחים כי בתיכנו להקמת הבתים יקחו אותם בחשבון.

בין המשפחות האלה יש אנשים שנרתעים בגיןם מהתנאים

הקיים המוגבלים על ידי המושל. ברגע שאנו נעבור למטרדים פרטיים יראו את זאת כיותר מעשי. יש קבוצה גדולה של משפחות, שבין היתר, זה אחד העיקובים - אנשים שלא מוכנים עדין לחיות בצדקה שאנו חיים.

שה"ב מ. דין: זה ביסודו. אני, למעשה אחזר רק על דבריהם שמשמעותם מאלו - משנה וודי ואלו - משנה גזית.

אני קשור בחחלהות הממשלה ותומך בהן, לא כפו אותן עלי. אני לא רואה אפשרות - גם אינני חוטב שזו הדרך - במקום זה כפי סיועם היום, זהה לראותם חbone יהודית. ואינני חשב, אינני תומך בכך, שמעוזם יהודיות או בעלי עתים יהודים, יחבולו וישתלבו בעיר העברית - פה חנות, שם חלה, שם מסמכי קדושה. אם להקים שכונה יהודית בחברון - זה כמו נזרת עלית, לקחת שפה אדמה ולהקיט עליו ישוב, רק בתור דוגמה, לסבר את מהוזן, אני מניח שבשביל חנות או בית- מלאכה צריך אישור של העירייה באופן טבעי, מסעדה - מסעדה, היום אם לעשות זאת ליד המושל שם, צריך לפגנות לג'עברי ולבקש רשות. במקרה עלית לא צריך לבקש רשות מראש עירית נזרת. או זאבוי לו במקרה עלית היינו צריים לקבל אישוריהם והכוונות של ראש עיריה ערבי, לא רק ראש עיריה, כל המנגנון. וזה לא איזה דבר של מה בכך. כשמקיימים ישוב יהודי עצמאי - הוא עצמאי לכל דבר. כשנכנסים לחברון אתה חייב להיות קשור במנגנון שלהם, ברשותם שליהם. אני לא אוכל, איש מאמין לא יכול לומר, כי לנו מותר לפתח חנות בלי רשות או מסעדה בלי רשות, לא נוכל לעשות את זאת.

מחנהל: לכתהילה אבו ראיין אם זאת כפי שהשח חבטא - יישוב יהודי בחברון, עיין נזרת עלית.

שה"ב מ. דיבנו: יפה מאד, בשבייל זהה, בשבייל לעשות דבר כזה צריך שהממשלה תחליט על כל, תחן מקציב לזאת, תשיג, חפיקע או תקננה את האדמה לכך, תקבע איפה זה יהיה, כמה יהיה שם, בספק, תיכנון לזה, מkorות כלללה לזה. לנזרת עלית העברנו את ביה"ר לשוקולד, חסיה, כל מיני מkorות כלכלית. זה לא יכול להיבנות על אחד שרוצה להקים שם ייצור טחינה, והשני ימוכר טשמייש קדושה, מזה עיר יהודית לא חוקם.

אתם כתbatchם לראש הממשלה מכתב, ובזדק פניות אלינו, עם תקציב, עם האצה וכו'. במידה שאתם מעלים את השאלה הזאת של חברון עבריה או חברון עלית, לא חסוב איזה שם שחתנו לה - חברון עצמאית - אריך שטח קרקע נפרד, עם רשות עירונית עצמאית וכו'. הכתובת לזאת היא ראש הממשלה. אני מאמין שתפנו אליו, תדברו אותו, אותו או עם מי שימנה לבך, עניין זה.

אם אתם מדברים על ישיבה בתוך חברות הערבית - אני נגיד זה; אם זו חברון עצמאית - הפתחה הוא בידי ראש הממשלה, בזדק פניות אליו במכתב, וצריכים לפניו אליו, כי העניין הוא בין-ஸורי, זה שיין גם למשרד המtower והתעשייה, גם לעובדה, ובודאי לאוצר וגם משרד הבטחון. וראש הממשלה הוא הכתובת לשאלת הזאת של חברון.

בינתיים ישנו שני דברים:

דבר אחד שאושר על ידי כולם - והוא "הישיבה". וכיota נמצא בינהי, או לאורך ימים, במסגרת השטח של הממשלה הצבאי. עניין זה - כל הרצון שלהם, אני بعد זה שתקבעו חכנית, חכמ'ה של אנשים, האמור לנו מי יבוא וממי יבוא. אם צריך להגדיל את המספר - גודיל, על זה איננו עומדים וחביבים, עוד 10 - 30 תלמידים, חברוא עליהם ברכה, לא נמצא בהקאה, קוותה, אבל צריכה להיות בנית, לדעת. אני מדובר אודות "הישיבה" - תלמידים, מורים, אלא שטפלים בהם, משרותם, טבחים - איזו חכנית של כוח אדם, עם חילופ

חיפולים ותוספות, לזה קודם כל נתאים את הבניה, גם במות וגם באופי, איזה סוג בנייה בחלוקת הזאת של "הישיבה הגדת", לזמן ישנה החלטת הממשלה וביתן לבצע אותה במסגרת הגדת הממשלה. מבחינות השטח - לא צריך לזה שום דבר מיוחד. יישו כל מיני הקלות טכניות לאנשים, שער נפרד, שלא יזדקקו לכל דבר קטן למ.צ. נעשה ונבנה. תאמרו לנו היום, יש לכם כך וכך אנשים, אלה צריכים לצאת ואנשים אלה צריכים לבוא, בחודש זה או אחר, נعبد תכנית בנייה לשם כך ויקום יהיה, עם כל הסידורים המיוחדים לכך.

נוסף לכך הממשלה לא פסלה ואני לא פוטל, ליד הישיבה הגדת, כנספחים או לא נספחים אליה - יימצאו עוד מספר אנשים, אבל לא בתור מרכז, לא בתור עיר, אלא אם יש עוד מספר אנשים אף מphinוח שקשורים אליהם, לא רק לצרכי עבודה היום יומית, כי אם בתור קבוצה חברתיות-דתית-חנונית - עוד מספר אנשים, עוד 4-5-10 - זה איננו פסול, צריך גם בשbillim למצוא את הדירות.

בעניין עבודה וכו', במידה שזה תלוי בנו, במשרד הבטחון, גנסה למצוא להם קודם כל עבודה ליד הצבא. אם יעברו בחוץ - יעבדו בחו"ז, לפתח חנות או בית מלאכה או תעיסה או בחברון או במחנה. אני רוצה לחתך דוגמה לכך מה בנו. אני חשבתי על זאת - אולי אפשר, כדי להתחמק בצורה נאותה מהשאלת של רשיון למסעדה - אולי לעשות משהו של שק"ם בתוך המחנה או גם מידה אופן ממש ליד המחנה. אינני יודע אם בשק"ם עובדים לפי אחוזים ורוווחים או רק מועסקים של שק"ם, אינני בקייא בכך.

אל"מ ר. ורדין: הם שכיריהם.

שה"ב מ. דיני: אני מוכן שנחשך דרך מיוחד, כדי להיות פטורים מג'עברי וטענותינו, שהייה במחנה, עם פחה מחוץ למחנה, נאמר שזו קנטינה צבאית, היהודי שרוצה לפתח מסעדה או קיוסק במסגרת הגדת - נעשה את זאת והצבא יעמיד לרשותו את המוסגרת הפורמלית הגדת של שק"ם או קנטינה זו. אבל לא מסעדה סתם, בשק"ם מותר גם לאזרחים לאכול, ואם יש צורך להוציא על זאת הוראה מיוחדת - נוציא הוראה מיוחדת, אבל נוכל לומר שזה חלק ממיתקן צבאי, שם לא צריכים לא אישור ולא רשות אפיקוח של עיריית חברון.

אם תאמרו שאתם רוצים לפתחה מסעדה קרוב ליד מערה המכפלה שבקרים יוכלו להבנש שם - זה אנו לא שותפים, לא נזorder. אם העניין הגיע לדיוון - אני אהיה נגדך. אני מבין שהי יכול להיות מקום טוב למסעדה, אבל אינני מבין איך אפשר לפתחה מסעדה בלי פיקוח העירייה, ואני רוצה לפנוך לג'עברי. מה חוץ מסעדה אחרת? תהיה מסעדה, לא מבנה או חברון על ידי זה. יהיה חיט וסנדלי, כל יום יזרקו אבניים או לא יזרקו אבניים בחברון יש 40 - 30 אלף תושבים, מה נעשה שם עם 15 - 10 מספחים? אם לוקחים גבעה משגלו, מביאים לשם תעשייה, נוחנים ליהודים פרטיים לפתח עסקיהם - זה עניין. אבל להיקלע לחלקה אדומה מהבן של ג'עברי רוצה למכור - לא יצא מזה כלום.

אני מעריך, שלמספר לא קטן של אנשים - אם ב"ישיבה" עצמה ובסביבה, כולם תלמידים ומרדים וטבחים וכל הדברים האלה יש מספר של 60 - 50 איש ואשה, מפחו, אם מסביב לזואת תאמיר יש עוד 30 - 20 איש - אני מעריכ שנכודל למצוא להם העוסקה בפנים ובחוץ, עבודה אזרחית, מועסקים על ידי הצבא, בשירות, בטיפול, נמצא להם העוסקה, גם אם נדרש ליזור דברים מסוימים שהצבא יש לו עניין בהם, מקובלם בצבא, כמו שקי". אינני יודע תשמיší קדושה, אם זה"ל באיזה מקום פיעזר תשמיש קדושה - לא אחנגן לזואת שבאותה מסגרת יבוא שם איזה דבר בתוך מקור העוסקה ויעסקו מה 6 - 5 אנשים.

לא לפחות קלוסק למכור מזכרות אלה על יד מערת המכפלה. אני מדבר על מקומות העבודה שה"ל יכול לעזור במחנה. אם צריך להקים לשם כך בניין - נקיים בניין, אבל נוכל לומר שככל אלה הם אנשים שעובדים אצל הצבא.

ביסודות יש שם שני דברים: "ישיבה" ומינה צבאי, והעובדים האחרים הם מועסקים על ידי הצבא או לא על ידי הצבא, כמו אלה שעובדים היום בגוש עציון וקשריהם מבחינה רעיונית עם אנשי "הישיבה". עיננו לא צרה בהם, יהיו בערך 30 - 20 איש. זה עונה לצרכים שלכם?

מתנהל: אולי רק להוציא: בכל זמן המגע, לפני העליה וגם אחרי כן, באמת לא חשבנו שקבוצת אנשים כמוינו או קבוצה אחרת של אנשים יכולה לבנות עיר בישראל. ברוך השם יש לנו ממשלה, ממשלה ישראל, לא רק מבחינה

משיח אלא מבחינה עקרונית, הממשלה בונה ערים. ראיינו פועלתו בזה, שהוא יכול להביא לידי כך שהממשלה חבנה את העיר.

השר הודיע לנו לפניו לראש הממשלה, בעניין הפולות
הגדולות שצריכות להישת לבנים ערים. אולי יש עוד איזה דברים שהשור
יכול להגיד לנו, מכיון משא לפניו לראש הממשלה?

שה"ב מ. דין: זו הצעה אחח שמספיקה, לא צריך לפרט. זה ראש הממשלה,
זה גם האווזר, הדתות, הבתוחן ומסחר ומעשייה, והוא יכול לומר. כי הכתובת רק
לדבר אחד, מה שאנו נעשה בחור המנהה הצבאי כדי לקלוט את "הישיבה"
וأنשים אחרים שקשורים אתם. ביוזמתנו גם לנשות לספק לכם, אפילו ליצור
גם מקומות תעסוקה. כדי שלא להגיד לכם רק לא ולא, לא לפתוח קיוסק ולא
למכור חמישית קדושה, אלא גם הן.
אבל העיר או העיירה או יסוד לעיר - הכתובת כך
זה ראש הממשלה.

מחנה: אם נוכל ליזום אותה מסגרת שהשר הזכיר, אם
הצבה יוצר חמישית קדושה, אולי יש דברים כבול אלה?

שה"ב מ. דין: יכול להיות. אני לא בקי באז. מה שביתן לעשות בתוך
המנהה הצבאי, מסוג הדברים שהה"ל עושה אותם - שק"ם או מכבדה, ודבר זה
יהיה במסגרת פרופורציונלית של מספר האנשים.

אני רוצה שיהיה ברור - המרכיב הוא "הישיבה", לא רק
בחינה רוחנית ואיכותית, גם כמותית. אם מדובר על 70 - 60 נפש, 100 נפש ב'
ב"ישיבה" וסבירה, עוד 30 - 20 - נמצא ל-30 - 20 אלה תעסוקה. אבל לא
שישנה "ישיבה" שבה לומדים 10 אברכים עם מורה, בן נשואים או לא נשואים,
ואחר כך עוד 80 שעושים שחינה. תהיין בריאים - לא אצלנו.

מחנה: משוחות, שהאנשים עובדים בירושלים, כמו מורים,
פקידי ממשלה, שיש ביניהם שרוצים להמנח, יש אחד עובד משרד הסעד - שרוצים
להצדרך אליו ולהמשיך לעבוד בירושלים בinctים.

שה"ב מ. דין: באותו מסגרת שבסביבה ל"ישיבה", אם ה"ישיבה" תהיה
ל-90 - 80 איש ויהיו עוד 20 - 10 - לא נשאל אותו אם עובד פה או שם.

אם הוא לשפט לחברון או אשתו באה לשפט לירושלים - בסופו של דבר אין לזה טעם. הוא עוז בירושלים, מחזיק את אשתו שם, אבל אם אתם רוצחים בזה - אני לא נכנס לזרחה. צריך להיות בסיט, הבסיס היום זו "הישיבה", אם תחיה באופן אמיתי, ולא רק בחור כסות, ומסביבה עוד מספר אנשים, ביפהם עובד סעד, אשר ממשיך לעבוד בירושלים ואשתו נמצאת שם - נתן לה דירה, זה הכל.

מחנהל: מחוץ לבתים במסגרת הממשל, יש גבעה שישיכת לממשל, היינו מעדיפים שיבנו לנו את הבתים על הגבעה הזאת.

שה"ב מ. דין: הממשל לא יבנה לכם כלום, הוא יבנה לעצמו. זה"ל לא יבנה לכם כלום. הממשלה מביא בחשבון איפה אתם יושבים היום אם צריך להוסיף עוד. הממשלה יבנה מספר בניינים שם ויביא בחשבון בניין "הישיבה", עם פתח החוצה. אם זה יוצא על הגבעה - יהיה על הגבעה, הצבעה בונה בשביל הצבע, זה רכוש הצבע, בודאי יחייב אתכם בשכר דירה בסופו של דבר, במסגרת המנהה הזאת הוא עוזה גם את זאת. אבל אהיה סקרן לדעת ולראות את התכנית, כמה אנשים יהיו ב"ישיבה", כמה יוצאים וכמה באים, כמה בעלי משפחות, כמה רווקים, וכמה הם אלה שטבב לישיבה. לאור התכנית הזאת, שתヰדק ותקייב - לזרח נובל לקבוע שכוננים. לא לחת גבעה ולהקדים עליה צרייכים. אלא מי אתם, כמה אתם, יש תלמידים שיוציאים ויש שבאים, לראות את התכנית.

אל"ם ר. ורד: עוד לא נכנסנו לעניין התכנית בפרוטרוט. ישנה הצעה שנבדקה האם אשר מבוסת על "ישיבה" ושירותים מסביב, פלוס ידור גם בשביל אברכים ובשביל בעלי משפחות. לפי המצב שיישנו היום קיימת התכנית הראשונית וצריך לעשות הערכה חקצאית. בשיחה שהיתה אחמול מבינו לא נגענו לסיכום ופירוט הדברים.

שה"ב מ. דין: עד כמה שאני זוכר מספרים ראשוניים שקבלתי, כאילו דוד על 102 נפש. האם לשנה הקרובה אותו רואים מספרים אחרים יותר קטנים או גדולים של הסך הכל?

לקיז רואים מספר יותר גדול.

מחנהל: עכשו קיז.

- מחנחל: לסוף שנת הלימודים.
- שה"ב מ. דין: מה זה מספרים יותר גדולים, על איזה מספרים אתה מדברים?
- מחנחל: יש לנו מגע עם עוד 12 - 10 משפחות.
- שה"ב מ. דין: איך הם קשורים בתלמידים?
- מחנחל: אלה הם מורים.
- שה"ב מ. דין: מה יעשו, הם יעבדו?
- מחנחל: הם מוכנים לעبور עם תחילת החופשה.
- שה"ב מ. דין: לעبور קבוע?
- מחנחל: כן.
- שה"ב מ. דין: זה השוני?
- מחנחל: זה כבגע השוני.
- שה"ב מ. דין: נאמר על שנה מהיום, נאמר לא בימים שם דיר סתום, במשרץ נראה מה הלה. בודאי יש במקרה שעוזבים, לא רק במקרה שבאים. 30 הבוגרים שבתיכוון זה קבוע?
- מחנחל: הם מחליפים. שנת הלימודים בישיבה מתחילה כמו שנת הלימודים בבתי ספר אחרים - בחודש אלול. לפחות "ישיבה" באמצע השנה זה רק על ידי ליקחת תלמידים שייעבור מ"ישיבה" אחרת. כך עשו באפריל, העבירו מישיבת דבר קוק 14 בחורים על-תיכוניים כדי שה"ישיבה" תהיה "ישיבה", לפני שיצרפו גומרי השטוניות של הסנה, שיצרפו באולול. בכך בדברים עם ישיבות בני-עקיבה הם הסכימו לשלווה כתות שביעיות ושמיניות לחקפה של שבועיים או חודשיים שיחליפו, שתיהה קבועה גדולת זה יהיה עד פתיחת שנת הלימודים באולול. הקבוצה מחליפה. אז יבוא גרעין של בוגרי שמיניות שבוגרים את בחינות הבגרות והם יהיו "ישיבה גדולה", אנו מתכוונים ל"ישיבה" על-תיכונית. אז אותו מספר תלמידים יהיה קבוע.
- שה"ב מ. דין: מה המספר?
- מחנחל: בסביבות 30 תלמיד.
- שה"ב מ. דין: כמה משפחות יהיו עם המורים והכל?
- מחנחל: בעצם יוננו אישור ל-12 משפחות שישנות עכשו. עמוס מדבר על חוספת בסביבות של 10 משפחות, יש בינם עובדי הוראה, מורים,
- שה"ב מ. דין: קשורים ב"ישיבה"?

לא.

מחנהל:שה"ב מ. דין: מה יעשו בחברון?מחנהל: יגורו בה ויעברו בירושלים. אחד מהם עבד סעד באשקלון,

ישנו ד"ר באוניברסיטה,

שה"ב מ. דין: אם יהיו עוד 10 אלה - לא נתן להם רישיון, אני אומר בעברית פשוטה - לא נתן להם רישיון.

אמרתי לכם בקול הזרוד, אבל לכם שמייה צולחה:

אם "ישיבה", מסבiba מספר אנשיים קשורים לה. אם זה עשר משפחות שעובדים בירושלים ולא קשורים ב"ישיבה" - ימשיכו לעבוד בירושלים ולגור בחברון - לא. הממשלה תחליט על כך ביחיד - טוב, לעת עתה לא החלטה על ذاتם.

אנו מוכנים מתחם האדמה לחפש העסוקה בחברון במחנה לאלה

שרוצים לגור אתם, אותו היהודי שרוצה לגור אתכם בחברון, לא לעבוד בירושלים ומשפחותו בחברון. מסביב לישיבה ואמרו לנו מה מספר הנפשות שיהיו - מורים, שידותים, מבטח - מסביב לישיבה, כמה זה הכל מכל בערך מסביב לישיבה? אם יבואו באלו - כמה יהיה באלו?

זה לא יגדל בהרבה, זה הגיע בין 60 ל-80 נפש.

רב לוינגרטן:שה"ב מ. דין: בין 60 ל-80 נפש זו הישיבה. אם תהינו עוד 20 נפשות

שלא קשורות לישיבה אלא יהודים קשורים ביהודים - עיננו לא תהיה צרה בהם, בתן בחנאי ובנהנה שבאמת רוצים לעבוד בסביבה. יהודים שעובדים בירושלים יש יותר מ-10, פנطا כזה אפשר לעשות בלי סוף. המנחה הצבאי לא נועד בשבייל זה יהודים יעבדו בירושלים ומשפחותיהם יגורו בחברון.

אם אתה מדבר על "ישיבה", שהכל מכל כל - מורים,

נשים, ילדים, טבחים - 80 נפש, אם הדבר יתיצב - מדברים על 100 - 110

נפש, על זאת מדובר, נבנה לזה, נכין.

אם תקום חברון יהודית עצמאית - יתכננו אותה אחרת ויישו

רותה אחרת.

אני מניח שגם התכנית עד אלו ואחרי אלו. אני מבין שעד

algozo זה משחו קיום זמני, ובינתיים יש להסביר את "הישיבה", והחל מאלו
זהה "ישיבה" של קבע שם, עם מספר תלמידים קבוע, עם מורים, ומסביב

ל"ישיבה" יהיו עוד יהודים - יהיו עוד יהודים. התלמידים שייהיו ב"ישיבה", אם זו על-תיכונית - איפה יקבלו שחרור מהצבא?

מחנהל: רצינו לברר את האפשרות לשbez' את הלימודים בישיבה יחד עם הסדר צבאי, כפי שקיים.

שה"ב מ. דין: עד לא ברנו ולא נגעתי בזה. אני שמעתי על לימודים על-תיכוניים והבנתי שזה לאחר גיל הצבא.

מחנהל: יש כמובן שעברו את הצבא.

שה"ב מ. דין: אם עברו את הצבא - זכותם ליום יום ולילה.

מחנהל: יכולם לעبور אימוניהם בצבא, כמו שעשינו, המஸל העביר להם אימונים.

שה"ב מ. דין: בדרך כלל מי שmagiu לגיל 18 - הולך לצבא. אלה ביניהם שהם בגיל הצבא - יצטרכו לקבל שחרור מהצבא כדי להיות ב"ישיבה", יקבלו שחרור - טוב, לא יקבלו - עד לא, זה לא קשור בנסיבות זו.

הרב לוינגרטן: אולי בהזדמנות זו אפשר לשקל את העניין בקורס. יש כמובן שלא רק מפוניין אלא יש לו גם נטייה למלא תפקיד רציני בצבא, והוא היה בהחלט מפוניין לעبور תקופה של תדר צבאי, שהיה מוכן לעبور אימוניהם קשיים.

שה"ב מ. דין: אני לא עוקב בזה ולא נסקרו בזה כאן. זה עניין מסובך. יש "ישיבה" בכרכם יבנה, יש אישור לישיבה בגוש עציון, ישנה פניה לישיבת הכותל תהיה פניה לישיבת חברות - וידועו בה, לא פה ולא אני.

זה הכל ברור. אינני יודע אם על דעת המקום, אלא על דעת הקהלה. מדברים על"ישיבה", עדollo המספר תלוי, החל מallow, מדברים על ישיבה בהיקף של 80 - 70 איש, ומסביב לזאת עוד מספר אנשים, עד 120 - 100. לזה בונים ומתקנים ונקווה שגם נמצאו וגם ניצור מקומות עבודה קשורים בצבא. אם לא יהיו דקים למקומות עבודה כל - לא; אם כן - מדובר על מסגרת זו.